

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
103 33 STOCKHOLM

Yttrande över "Utkast till Lagrådsremiss Förändrade skatteregler för delägare i fåmansföretag"

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerat utkast till lagrådsremiss.

Avsnitt 5.2 Beräkningen av det lönebaserade utrymmet förändras

LRF kan inledningsvis konstatera att den s.k. löneunderlagsregeln används av ca 68 000 av de ca 380 000 fåmansföretagarna och står för ca 70 % av det gränobelopp som skapas varje år. En stor del av detta löneunderlag kan förmodas härröra från konsult- och partnerbolag. Om tillväxten av sparade gränobelopp ska minska är det således inom ramen för löneunderlagsregeln som detta ska ske.

Det lönebaserade utrymmet beräknas på det sammanlagda löneunderlaget i företaget. Precis som utredningen föreslår regeringen en individualisering av detta och det är således delägarens individuella löneunderlag som är grunden för beräkningen av det lönebaserade utrymmet. För andelsägare som inräknas i samma närståendekrets beräknas det lönebaserade utrymmet på de närståendes sammanlagda löneunderlag och fördelas därefter mellan dem i förhållande till andelstalet.

Individualiseringen neutraliserar beskattningsskillnaderna mellan företag med få delägare och företag med flera delägare och tar sikte på skillnaden i risk-exponeringen mellan företag med många deläggande verksamma konsulter och företag med många anställda utan delägarskap. För majoriteten av de andelsägare som omfattas av löneunderlagsregeln torde individualiseringen inte spela någon roll eftersom de flesta fåmansföretag ägs av en person. Detsamma gäller många av de fall där det finns flera ägare, detta eftersom delägarna återfinns inom närståendekretsen. Mot denna bakgrund ställer sig LRF fortsatt bakom förslaget i denna del.

URBAN RYDIN, handläggare urban.rydin@lrfkonsult.se

Dnr 2017/7820

2017-04-24

Regeringen föreslår en förändring av den trappa på tre nivåer som utredningen föreslog för beräkningen. För den lägsta nivån föreslås en höjning från 10 procent till 15 procent och vidare föreslås att gränsen mellan de två lägsta stegen i trappan sänks från 8 inkomstbasbelopp till 6 inkomstbasbelopp.

Eftersom regeringen inte föreslår någon förändring av löneuttagskravet är justeringen av gränsen för det nedersta trappsteget en naturlig följd av detta. Då det finns principiella skäl för att delägarnas egna löner inte ska räknas med i löneunderlaget kan höjningen i det lägsta skiktet ifrågasättas. Delägarnas egna löner kan ju inte sägas generera en kapitalinkomst för ägaren och inte heller finns det i övrigt någon koppling till frågan om hur stor del av en utdelning som är arbetsinkomst eller kapitalinkomst.

Ett helt borttagande av delägarnas egna löner skulle dock slå hårdast mot små och nystartade företag. Enligt LRF:s mening är det därför positivt att den lägsta nivån höjs.

Den mellersta nivån föreslås höjd från 25 procent till 30 procent medan den högsta nivån föreslås sänkt från 50 procent till 40 procent. Regeringens förslag medför en minskning för de med störst underlag och en ökning för de med minst. Förslaget har därmed en mycket bättre profil än utredningens och förbättrar situationen för de minsta fåmansföretagen. Något LRF tycker är positivt.

LRF kan också konstatera att regeringens förslag medför att det utfasningssyfte som diskuterades i förarbetena när löneunderlagsreglerna utvidgades 2006 nu förändras från att omfatta alla företag med ett stort antal anställda till att också ta hänsyn till hur många anställda har i förhållande till antalet verksamma delägare. Mot bakgrund av risken för inkomstomvandling är även denna effekt positiv enligt LRF.

Avsnitt 5.3 Möjligheterna för delägare med små andelsinnehav att beräkna ett lönebaserat utrymme förändras

Dagens kapitalandelskrav innebär att de som inte äger 4 procent eller mer i ett företag inte får beräkna något lönebaserat utrymme alls för detta. Kravet skapar en kraftig tröskeeffekt i systemet och leder på ett omotiverat sätt till skattebetingade uppdelningar och strukturer av företag. Kravet kan också medföra problem vid förvärv av företag och vid rekrytering av och behållande av nyckelpersoner vid delägarskap. Det bryter således mot grundläggande principer i skattesystemet genom att kraftigt påverka handlingsalternativ. Även om den idag ganska kraftigt begränsar tillväxten av gränsbelopp är det också en regel som på sikt är lätt att gå runt och därmed på sikt inte bara skadlig utan även verkningslös.

Dnr 2017/7820

2017-04-24

Regeringen föreslår nu med syfte att mjuka upp tröskeeffekten att kravet utformas på ett annat sätt än idag. Förslaget innebär införandet av ett tak för det lönebaserade utrymmet för de som har ägarandelar understigande 4 procent som uppgår till 0,25 av det egna löneuttaget. För att denna multipel ska få avsedd effekt föreslås att den nuvarande dotterföretagsdefinitionen inte slopas.

En av anledningarna till att ett löneunderlag ska få öka gränsbeloppet är att den vinst som anställda utan ägarintresse genererar naturligen till stor del är en kapitalinkomst för delägaren/arna. Vidare och kanske viktigare är att lagstiftaren genom ett system med ett rimligt generöst löneunderlag stimulerar företagare att anställa och dessutom kompenserar för den risk det innebär att just anställa.

Genom regeringens förslag minskar tröskeeffekterna i systemet samtidigt som ägare med liten ägarandel inte överkompenseras för den risk som en delägare med väldigt liten ägarandel tar när företaget anställer. Regeln riktar sin udd främst mot partnerbolag, vilket enligt LRF är korrekt, eftersom det kan ifrågasättas om en anställd som är delägare i ett sådant företag får en ökad risk när företaget anställer.

LRF anser att det är en klar brist i lagstiftningsärendet att det i utkastet till lagrådsremiss inte förs en diskussion om den hittillsvarande nivån om 4 procents ägarandel är en relevant nivå för när löneunderlag ska få tillgodoräknas fullt ut. LRF förutsätter att så sker i propositionen.

Avsnitt 5.7 Uppräkningen av sparade utdelningsutrymme begränsas

Enligt dagens regler sker en uppräkning av det sparade utdelningsutrymmet med statslåneräntan ökad med tre procentenheter per år. Regeringen föreslår nu en sänkning till statslåneräntan ökad med två procentenheter per år.

Systematiskt utgör det sparade utdelningsutrymmet en schablonmässig beräkning av sparade vinstmedel i företaget, dvs. kapital som beskattats i ett led.

Någon förändring av beräkningen för dubbelbeskattat kapital föreslås inte, varken av utredningen eller regeringen. Arbetsinkomst som dubbelbeskattas innebär förenklat en behållning på 30 – 50 %. Detta ger ett årligt gränsbelopp vid en statslåneränta om en procent på 3 – 5 (10 % av 30 – 50). Beloppet blir ännu högre om den grundläggande inkomsten är en dubbelbeskattad kapitalinkomst (med en behållning på 58,5 - 62,4 %)

Detta kan jämföras med motsvarande belopp för enkelbeskattade vinstmedel som enligt dagens regler uppgår till 3,12 (4 % av 78). Regeringens förslag om sänkning medför ett årligt gränsbelopp om 2,34 (3 % av 78). Även om de sparade gränsbeloppen i systemet är mycket stora anser LRF att neutraliteten mellan ägarkapital och sparade vinstmedel, även om dessa beräknas på ett

fördelaktigt schablonmässigt sätt, talar emot regeringens förslag. LRF motsätter sig därför detta.

Avsnitt 5.8 Ett gemensamt takbelopp för utdelning och kapitalvinst införs

Utredningen föreslog införandet av ett gemensamt takbelopp för utdelningar och kapitalvinster. Regeringen gör samma bedömning. Detta är en ordning LRF kan ställa sig bakom.

Både utredningen och regeringen gör bedömningen att beskattningsåret är en väl avvägd tidsperiod för reglerna om takbelopp. Mot bakgrund av den ökade komplexitet som en annan ordning skulle medföra kan LRF ställa sig bakom detta.

Utredningen föreslog att det gemensamma takbeloppet skulle bestämmas till 100 inkomstbasbelopp och regeringen gör nu bedömningen att det ska sättas till 120 inkomstbasbelopp.

Enligt LRF:s uppfattning är den korrekta nivån, med utgångspunkt i de avvägningar som gjordes vid tidigare reformeringar av 3:12-reglerna, vid en tidsperiod bestämd till beskattningsåret 90 inkomstbasbelopp.

Skälet för de nuvarande nivåerna är att undvika en alltför hög beskattning i situationer där inkomsten till stor del kan förmodas utgöra en kapitalinkomst. Regeringen har inte angivit något skäl till varför den anser att den tidigare bedömda nivån inte längre ska vara gällande. LRF kan för sin del inte heller se en sådan omständighet och vill därför erinra om att kopplingen till inkomstbasbeloppet också medför att hänsyn tas till realinkomstutvecklingen (se prop. 2005/06:40 s. 47).

Intill dess det kan motiveras på principiella grunder varför 3:12-reglerna ska skärpas med "lönebeskattning" av ytterligare 30 inkomstbasbelopp motsätter sig LRF regeringens förslag på denna punkt.

Avsnitt 5.9 Skattesatsen över takbeloppet sänks inte

LRF konstaterar att den föreslagna höjningen av skattesatsen inom gränobeloppet bl.a. innebär att det blir samma skattesats för utdelning och kapitalvinst på kvalificerade andelar inom gränobeloppet som för övriga noterade andelar. Detta är bra sett ur neutralitetssynpunkt och bidrar dessutom till ett enhetligare och mer överskådligare skattesystem.

Mot denna bakgrund är regeringens bedömning för skattesatsen över takbeloppet förvånande. På denna punkt anger nämligen regeringen, utan att ange skälen för det, att skattesatsen inte bör sänkas från 30 till 25 procent som utredningen föreslog.

Dnr 2017/7820

2017-04-24

Utredningen prövade om det fanns skäl för en särskild skattesats (högre eller lägre) över takbeloppet. Effekten är ju en progressiv beskattning av de högre utdelningarna och kapitalvinsterna, dvs. de som överstiger takbeloppet. Enligt utredningen strider en form av progressiv kapitalbeskattning för endast kvalificerade andelar och inte för övriga onoterade andelar emot principerna om likabehandling och neutralitet. Dessutom bygger inkomstskattesystemet som introducerades genom 1990 års skattereform på en proportionell skatt för kapitalinkomster.

LRF delar helt utredningens uppfattning på denna punkt och anser att regeringen i första hand bör ompröva sin bedömning och förutsätter att regeringen, om den vidhåller sin uppfattning, i vart fall motiverar den.

Avsnitt 5.11 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Till skillnad från utredningen föreslår regeringen ett antal övergångsregler. Bland annat regleras att de nya bestämmelserna om ägarskiften mellan närstående får tillämpas på andelar som överlåts först efter den 31 december 2017. Denna ändring borde enligt LRF:s uppfattning också ha sänts på remiss.

LRF ställer sig frågande till denna övergångsbestämmelse. Syftet med förslaget är att läka en brist i dagens system, nämligen att externa och interna aktieöverlåtelser behandlas olika. Det synes därför vara rimligt att även genomförda ägarskiften mellan närstående ska omfattas av de föreslagna reglerna på så sätt att överlåtare i redan genomförda generationsskiften kan "komma in i" karensreglerna. Om regeringen nu inte vill att regelsystemet ska få tillämpas med denna retroaktiva verkan skulle ett alternativ kunna vara, förutsatt att samtliga villkor är uppfyllda, att karenstiden börjar löpa från att den nya lagstiftningen trätt ikraft.

Med vänliga hälsningar
Lantbrukarnas Riksförbund

Helena Jonsson
Förbundsordförande

